

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον και πέμπτον αριθμοῦμεν χρόνον
κι' ἔδρα μας ἡ πόλις ἡ τῶν Παρθενῶνων.

Τοῦ Σεπτεμβρίου δεκαεννέα
καὶ τῆς Γαλλίας πρῆξις γεννάτα.

Ἐτος χίλιον κι' ὀκτακόσια κι' ἑννεήκοντα κι' ὀκτώ,
τὸν Ἐτέμ-Πασσά γιὰ δῶρο σὰς χαρίζω διαλεκτό.

Ἐξακόδα και τριάντα,
σπουδαϊότατα συμβάντα.

Μία δωρεὰ μεγάλη, ποῦ μὰς ἔκασαν οἱ Γάλλοι.

Καινούριας πλάκωσαν χαραί, εὐτυχημένοι χρόνοι,
τί τυχερός Προθπουργός, τί τύχη θὰ μὰς φέρη!...
'στὸν Γάλλον ἀντιπρόσωπον μισθός δὲν θὰ πληρῶνῃ
τῆς δόλιας Ψωροκόστανος τὸ τρίτο τὸ κεμερί.
Μεγάλο κέρδος, βρε παιδιὰ, καινούρια μεγαλειὰ,
καὶ θὰ πληρῶνῃ τοῦ λοιποῦ τὸν Γάλλον ἢ Γαλλία.

Ὡς τόσο πάντα πρόθυμοι Φιλέλληνας οἱ Γάλλοι,
δὲν θέλει τέτοια Δύναμις θηλιὰ κι' εἴω νὰ βάλῃ,
μήτε τὴν μύγα σφίγγεται μὲ τούς λοιπούς νὰ σφίγγῃ
καὶ νὰ τῆς βγάλῃ ζυγία.

Διὰ χιλιαδούλιας μετρηταῖς κερδοῦμεν τὸν μήνα,
χαρὶ σὲ κάθε νησιτὸ τοῦ καπρὸν κέρφη.
Διὰ χιλιαδούλιας μετρηταῖς, ἔξαξοτε τὰ σκελίτια,
φάτε καὶ πιάτε, βρε παιδιὰ, σ'αὐτὰ πάντα Βλατεῖτια.

Καὶ τώρα ποῦ τὴν Τράπεζα σουφρῶνον 'στὴ Λαμία
καὶ δένουν τὸν Ταμίτ,
τώρα ποῦ μεταρρῶμιαι θὰ κάμ' ἡ καινούρια,
φαντάσου νὰ μὰς ἔλεγον οἱ δανεισταὶ μιά 'μίτρα:

«Μεγάλ' ἢ νῆα δόξα σας, μεγάλο τόνομά σας,
τὸ δάνειο τῶν ἐκατὸ νὰ μείνῃ χάρισμα σας.
Κυττάζομε μὲ λύπη μὰς πῶς γιὰ παρά φουράτε,
βλέπομε πῶς ἡ πρόδος χωρὶς λεπτὰ κολώναι,
γιορροῦσι νὰ τὸ κλιφετε, γιορροῦσι νὰ τὸ φάτε,
καὶ κἀνάτε τὸ προκοπή, ρουσοῦσι καὶ γαλιόσι:

Φαντάσου τί χερὰ τρελλή
γιὰ μῖα τέτοια προσβολή.
Καὶ 'στὴν ἀρχὴ θὰ κἀναμε τὸ εἶσο πῶς δὲν θέλομε
καὶ πῶς τὸ στέλλομε.

Θεὸς φυλάξι, δανεισταί, τὰ δανεικὰ νὰ πάρωμε;
μὲ δωρεαῖς τόνους μὰς δὲν θὰ τὸ στραπατσάρωμε.

Τέτοια θὰ τοὺς ἐλίγαμε κι' ἄλλα πολλὰ σκερτσάκι
μὲ κάρωμα καὶ πῶξα,
γιὰ νὰ μὴ ρεζιλιώσωμε τὸν πλοῦσιον τὸν τόπο,
ἀλλ' ὕστερα τὸ δάνειο θὰ τρώγαμε μὲ τρόπο.

Φαντάσου τί χερὰ τρελλή
γιὰ μῖα τέτοια προσβολή.

Πόσοι δὲν θὰ καλῶτερωναν κεινούνας πατριῶται,
ἀμίσους θὰ δυνάμομε κάθε κοιλιά ποῦ 'φίρνε,
φυγὴ μου μεταρρῶμιαι ποῦ θὰ 'γινόταν τότε
καὶ τί γαλιόνα θάπερναν κι' ἐκείνοι ποῦ δὲν 'πήρνε.

Συμβούλιον Ναυάρχων δοδαρῶν κι' ὁ Φασουλῆς ὡς Ναύαρχος παρῶν.

Φασ.—Λοικὸν παρουσιάζομαι περιδείῃ 'μπροστὰ σας
καὶ κάθουμαι κοντὰ σας.

Μὲ ζῆλον φθάνο περισσὸν
καὶ μ' ἀσπασμοὺς μυρίους
πρὸς τῶν μεγάλων κολοσσῶν
τούς κραταιοὺς κυρίους.

Ἴδου σὰν Ναύαρχος κι' ἐγὼ τῆς ἀκαμάτου χώρας
μὲ τρικαντὸ τῆς φρας.

Κατὰ ζῆλον καὶ θάλασσαν κατὰ καιροὺς ἐπάλαισα
κι' ἰθαύμασαν τὸ μένος μου καὶ συγγενεῖς καὶ φίλοι,
τὸν δ' ἔβλεπον Προθπουργὸν θερμῶς τὸν παρεκάλεσα
'στού μαρτυροῦ τὸ νησι μὲ στόλον νὰ μὲ σταλῇ,
ὅμως ὁ πολυφίλητος
σιπηλὸς κι' ἀμύλητος
δὲν μούδωσε τοῦλάχιστον μίαν ἀποστολεῖν
νῆω γιὰ Ναυαρχία.

